

Előfizetési díj.

Egészévre 4 ft., Félévre
2 ft., Negyedévre 1 ft.

Hirdetmények:

3 hasábos petisors egyszer
9 kr., többszöri hirtetésnél
7 kr. Bélyegdíj
30 kr.
Nyilttér petisorsa 12 kr.

ZALAMEGYE

társadalmi, közművelődési és gazdasági hetilap.

A lap
szellemi és anyagi részét
illető közlemények a szer-
kesztőséghez küldendők.
Bérmertelen leveleket
csak ismert kezektől fo-
gadunk el.
Kéziratokat nem küldünk
vissza.

A „Zalamegyei gazdasági egyesület“ és a „Zalaegerszegi ügyvédi kamara“ hivatalos közlönye.
Megjelenik minden vasárnap.

A harmad osztályú kereseti adó.

A fővárosi napi lapokban sűrűen olvashatók a keserű panaszok az ország különböző városainak adózó polgársága részéről a pénzügyigazgatósági közegek által az 1890—92. évekre előirányzott harmad osztályú kereseti adó javaslatok ellen, melyek a megelőző évi adóhoz képest óriási emelkedést tüntetnek fel.

Nem ritkák — mint olvassuk — az esetek, hogy egyesek adója a javaslat szerint a megelőző évihez képest 100—200—300%-kal emelkedik és ha egyes városokra e címen összesen előirányzott mennyiséget a megelőző évben ugyanezen címen fizetett adómennyiséggel összehasonlítjuk, a javaslat általában így is jelentékeny emelkedést mutat fel.

Nem csudálkozhatunk rajta, hogy ezen eljárás országsszerte kínos benyomást, méltó felháborodást szül. Nagyon természetesnek tekintjük ezt, ha meggondoljuk, hogy ép azoknak, kik ezen harmad osztályú kereseti adót fizetik, helyzete általában véve a leglesújtóbb s még is ezek fizetnek a legaránytalanabb mérvben ki vetett adót.

Egyes városok már a pénzügyminiszternél is petitionáltak ez ellenében. Így az esztergomiak, akiknek, mint a Pesti Hírlap f. évi július 3-iki száma közli, kérelmét a pénzügyminiszter a napokban intézte el és pedig oly kedvező módon, hogy az indokolatlan adóemelés miatt az egész városban keletkezett elkeseredés lecsillapodott. A miniszter ugyanis utasította a pénzügyigazgatóságot, hogy a jövődelmi adó tárgyalásoknál a kincstári előadó a bizalmi férfiak előadásához tartsa magát és hogy a kivető bizottság határozatát semmi körülmények között se fellebbezze meg, még akkor sem, ha a javaslatot a bizottság el nem fogadja is, ha csak nem kézzel fogható, hogy a bizottság a kincstár érdekét sértette meg.

Az adójavaslat, mely mult hó 28-ika óta megtekintés végett városunkban a városháza

tanácstermében ki van téve, városunk polgárságának körében is nagy elkeseredést szült, minek tulajdonképeni oka abban keresendő, hogy míg a megelőző évben harmad osztályú kereseti adó címen városunk polgársága mintegy 15000 forintot fizetett, addig most a javaslat mintegy 9000 forint emelést irányoz elő, ami a mult évihez képest 50—60% emelkedésnek felel meg.

Azt hisszük, hogy bárki, aki városunk nyomott anyagi viszonyait, pangó iparát és kereskedését szemügyre veszi és elfogulatlanul bírálja, be fogja látni, hogy e javaslat szerint az adó kivétele annyi volna, mint igen sok polgártársunknak kezébe nyomni a koldúsbotot.

Ne feledjük el ugyanis, hogy a mi városunk emelkedik adósság csinálásban, mely az adózók vállaira súlyosodik, emelkedik városunk a házbérek felcsigázásában, emelkedik piacunk fokról fokra a napról napra elviselhetlenebbé váló drágaságban, melyek ép ezen harmad osztályú kereseti adó alá eső adózó polgártársainkat érintik legsúlyosabban és anélkül, hogy akár az ipar, akár a kereskedés terén csak némi lendületet is tapasztalnánk.

Elismeréssel kell felemlítenünk, hogy a város polgármestere egyesek megkeresésére saját hatáskörében e felcsigázott adójavaslatlaltal szemben a szükséges lépéseket szerett országgyűlési képviselőnk Radocza János szíves közvetítése folytán megtette s mint értesültünk, a tett lépéseknek óhajtott sikere remélhető.

Magában véve ez azonban felfogásunk szerint nem elegendő.

Szükséges, hogy a kivető bizottság terhes, de kiváló horderejű feladatát nagy körültekintéssel, szigorú igazságossággal és egészen részrehajlatlanul teljesítse.

Nincs okunk legkevésbé sem kételkedni a tekintetben, hogy a bizottság minden egyes tagja át van hatva feladatának nagyságától s hogy mégis feljök irányul tekintetünk, tesztük ezt; mert bizva igazságosságukban, egy pillanatra sem mondhatunk le a reményről, hogy a kincstár s a polgárság érdekeit össze tudják

egyeztetni s ép ez okból nem engedhetik meg, hogy egyesek igazságtalanul, vagyoni viszonyaikat, keresetüket túlhaladó adókkal sújtassanak.

Nem kérünk kegyelmet, nem kérünk elnézést, hanem csak igazságot. Igazságot kérünk a felzaklatott kedélyek lecsillapítására, megnyugtatóra!

Hozzanak be inkább új adónemet, szivebben elviseljük azt, mint hogy minden három évben a kivételek alkalmával a polgárság felett lógjon hetekig a damoklesi kard azzal, hogy anélkül, hogy üzleti viszonyai legkevesebbé is javulnának, három évenként adóját ok nélkül folyton emeljék s ezzel munkakedvét teljesen elöljék!

Városi közegészségügy.

A városi közegészségügyi bizottság f. hó 3-án Kovács Károly polgármester elnöke alatt ülést tartott.

Elnöklő polgármester jelenté, hogy a város tanácsa, tekintettel a beállott melegebb időjárásra s tekintettel arra, hogy Spanyolországból kolera hírek érkeznek, a közegészség- és köztisztaság, valamint a nélkülözhetlen fertőtlenítés teljesítésére a város rendőrkapitányának a kellő utasításokat kiadta. Előterjeszté továbbá dr. Graner Adolf városi orvos jelentését a város közegészségügyére vonatkozólag. A jelentés helyesléssel tudomásul vétetett s a polgármester felkérte, hogy utasítsa a városi állatorvost, hogy az is havonként kétszer t. i. a hó 1-én és 15-én az állategészségügyről a tanácsnak tegyen jelentést.

Mivel a város tanácsa a közegészség- és köztisztaságra egyedül fel nem ügyelhet, a régebbi szokás szerint felkérte a közegészségügyi bizottsági tagok, hogy a város tanácsának segédkezet nyújtva, egyes utcákra felügyeljenek.

A bizottság következőképp osztatik be kerületenként:

I. Fehérkép- és telek-utcában felügyelők Háczy Kálmán, Horváth Béla, Rigó Ferenc.

II. Kis- és nagytemető-utcában felügyelők dr. Czinder István, Szedmák Zsigmond, Baján József.

III. Újváros-utcában a gyepmester lakkal együtt felügyelők Kovács Károly polgármester, ifj. Nagy János, Riedelmayer János, Deutsch Ferenc.

IV. Uri-utca, Fazekas-ter, iskola-utca, zöld-utca, és szállásház körül felügyelők Kasztor Sándor, Hajik István, Páslek József, Pirity Lajos.

tettek erre súlyt. A mai kor és a tanügy szellemi előhaladása az, hogy a botanikát most már úgy teszik a fiatal hölgyeknek érdekessé, hogy virágnyelvtannal egybekötve adják elő. Eny intézetben barátnőmtől tanultam meg a privátórák alatt! S lám! most milyen jó hasznát vehetem az életben!

— „Valóban“ sóhajt a báróné mosolyogva. „De hát magyarázd ki ezen szükséges tudomány alapján ismeretlen imádó nevét. Kíváncsi vagyok rá.“

— „De hisz ezt nem is akarnám édes anyáskám! Imádóm álnevet választott s ez egy orchys — mindig egy orchys! Virág nyelvi jelentése annyi, mint: „titokzatosság“ — s ezzel punctum! Erdekesebb ez az incognito, mint a száraz valóság! magyarázza Blanca.“

— „No jól van hát“ — mond Berkyné nyugodtan. „Engem ez az ártatlan gyermekjáték nem aggaszt, — a holnapi bál más irányt fog adni gondolatainak, — gondolja magában az anya.“

— „Voltaképen egy igen fontos és komoly ügyben kerestelek től édes gyermekem — szolt ismét a báróné. „Egy kedves közlésem van számodra! — amerikai cousinod, az én boldogult jó nővérem egyetlen fia a fővárosba érkezik s onnét, hihetleg már a napokban fogja tiszteletét tenni nálunk. Kis kora óta nem láttam s igen kíváncsi vagyok, milyenné fejlődött?“

— „Fi done!“ — mond Blanca megvetőleg fülhúzott ajakkal. „Ha akarja, előre kielégíthetem ebbeli kíváncsiságát. Igen élénken tudok képzelni egy efféle farmer ivadékot, ki apjától örökölte ügyetlen modorát, vad indiánusok s amerikai vadászok között tanulta az illemt s korbácsos a kezében néger rabszolgák társaságában terjeszti a civilizációt és — szép izlést.“

— „Nem illik édes leányom nyelvedet ily zabolatlanul neki eresztetni s főleg rossz hatással van, ha műveltségre igényt tartó nő teszi. Unoka testvéred felől eddig mindig csak a legjobb híreket hallottuk“ mond a báróné kissé sértődve.

„Zalamegye“ tárcája.

A rejtélyes virágcsokor.

Irta: Némethné Andaházy Irén.

Amerikai hintaszékében hátradőlvé s a kandalló kellemes melegénél ábrándozva ül azon ifjú nők egyike, a kiknek minden mozdulata, tartása, fejhordozása s egész lénye elárulja gyermekét amaz elfinomult, illattól áthatott köröknek, melyeket közönségesen „nagy világ“nak szoktak nevezni.

Szép arcán kedves mosoly játszik, amint a kezében tartott bokréta szemlélésében van elmerülve s az egyes virágoknak magyarázatát egyenként kiböngészve az előtte álló asztalkán kitért virágnyelvtanból. — Ez a kedves tudomány tölti be a jelen pillanatban egész lelkét!

Eszre sem veszi, hogy édes anyja özv. báró Berkyné éppen belépett s tovább is folytatja a megkezdett olvasást.

Az életes asszonyság meg-megrázza hófehér fürtös fejét s lassan közelít leányához, szelíden megszólítja őt:

— „Blanca! hát te nem is készülsz a holnapi álarcos bálba? — Azt gondoltam, jelmezed felpróbálásánál foglak találni?“

— „Ah anyáskám!“ kiált fel a lányka székéből fölugorva. — „Kisebb gondom is nagyobb annál! — Nézzé, mily kellemes munkában vagyok. — Titokteljes seladonom ismét hódolatát rakta le lábaimhoz. Ez már az ötödik bokréta, melyet ablakom külső parkányzatán találok azon első óta, melyről említést tettem.“

— „A pósta elég mysticus édes leányom s én csodálom, hogy nem átalod küldeményeit elfogadni! Hogyan juthat a bokréta az első emelet parkányára? Az megfoghatatlan! Postillon d'amour-od jó tornászó lehet. — Kire gyanakszol különben?“ — kérdé a báróné.

— „Nem tudhatom — anyáskám! — Képzetelem valódi Antoniuszt fest lelki szemeim elé, — óh! sokszor azt hiszem, hogy ismeretlenül is már viszont szeretem!“ — mond Blanca átszellemülten.

— „Ej! — hisz akkor tudnod kellene, hogy ő szeret!“

— „Azt a virágok tolmácsolják nekem mindennap!“

— „Ehhez sok képzelődés igényeltek édes Blancám!“

— „Semmi egyéb, mint egy kis ismerete a virágnyelvnek — anyáskám!“

Hallgasson ide! Beavatom titkunkba, hogy meggyőződöttem. — Nézzé, itt a bokréta közepén ez a díszes tulipán! Virágnyelven ez azt jelenti, hogy: „valószínűség“. — Most figyeljen hát, mi következik. — Egy rózsabimbó leveleivel és tuskéivel; ez világosan megmondja: „félek, de remélek.“ — Itt egy amygdalus virág s mellette heliotrop, annyi mint: „ellenállhatlanul elbájolsz.“ — Aztán — leander: — „szemeim szüntelen csak téged keresnek s ha megpillantottalak — boldog vagyok.“ — Ez az örökzöld; a milyen egyszerű, olyan sokat mond: „tied vagyok hűségem örökkévalóságával.“ Most néhány fűszál következik, mely feleletért esd s a hervadt levelek: „gyógyíthatatlan bú“ról beszélnek. Ez a gyászos cipruság „halált“ jelent s bevallom, igen nyugtalanít! A csokor másik oldalán hóvirág „kegyes pillantás“ után eped s a myrthus, melylyel körül van szegélyezve, általánvéve „forró szerelmet“ vall. — Még aláírása is van ennek a virágbetűkkel fogalmazott levélnek; — látja anyáskám, itt legalul ez az egyetlen orhydoea.

— „Hm!“ mond a báróné könnyű vállvonogatással. — „Ez mind igen szép; de ebből csak nem magyarázhatod ki Adonisod becses nevét.“

— „Oh! anyáskám — ez járatlanságának a bizonyítéka, — bocsánat öszintéségemért“ — mond Blanca ki sem jöve a sodrából. „Az ön fiatalágában nem fek-

V. Kazinczy-tér és körmendi-utcában felügyelők Fangler Miklós, Preszler Gyula, Part Sándor, Horváth Miklós.
VI. Cigány-utca, major-utca, és kert-utcában felügyelők Graner Géza, Kovács József állatorvos, Nagy Károly.

VII. Fűrdő-utca, csapó-utca, Váralja és Deák-téren felügyelők dr. Isoo János, Kovács László, Stefanecz József.

VIII. Kaszaházi-utca és templom-utcában felügyelők dr. Graner Adolf, Kummer Gyula, Fitos Károly.
IX. Kórház-utca, Bozót-utca és Rózsa-utcában felügyelők Ruzsich Károly, Fischer László, Zsilinszky Nándor.

X. Császi-utca és pap utcában felügyelők id. Cinder István, Varga Mihály, Sipos János.

XI. Óla-külvárosban felügyelők Rozenkranc József, Österreicher Márkus és Ogrizseg Mátyás.

Határozatilag kimondott, hogy a közegészségügyi bizottság a polgármester összehívása mellett havonként két ülést tart, melyen a felügyelők eljárásuk — és észrevételeikről jelentésüket beterjeszteni sziveskedjenek.

A tanács megkereseti, hogy a gyakorló orvosok részére a betegségeknek a bejelentési lapok nyomtatva megküldessenek.

Végül elfogadtatott azon indítvány, hogy a vármegye kérsék fel az iránt, miszerint a körmendi utcában Part Sándor házában levő megyei hidet a városi tanácsnak többszöri kérelméhez képest elkészíttetni sziveskedjék.

Erdőügy.

A kir. erdőfelügyelőség Zalavármegye erdősegeinek 1889. évi állapotáról a földművelésügyi m. kir. miniszterhez részletes és kimerítő jelentést tett.

E jelentésből az erdőügy iránt érdeklődő közönség tájékoztatása végett közöljük a következőket:

Az 1879. évi 31. t. c. 34. §-ának rendelkezéséhez képest Zalavármegye erdősegeinek állapotára vonatkozó jelentésem az 1889. évről bátor vagyok mély tisztelettel a következőkben előadni:

Az állam felügyelete alá tartozó birtokokos erdői, mint már mult évi hasonló irányú jelentésemben felemlíteni alkalmas volt, kivétel nélkül magas helyen jóváhagyott rendszeres vagy ugyanott megállapított ideiglenes üzemterv szerint kezeltek; az erdőfelügyelőség közegeinek egyik fő feladatát képezte tehát ellenőrizni a biztosokat, valjón ezen üzemtervben foglalt rendelkezések betartatnak-e vagy sem?

A multból merített tapasztalatok alapján ez idén is főleg a kisebb birtokokos erdei vizsgáltattak meg; a nagyobb birtokokos erdei többnyire csak oly esetekben utaztattak be, mikor magas helyre felterjesztendő kérvény elintézése előtt helyszíni szemlének megtartása mellőzhető nem volt.

Megvizsgáltattak továbbá a helyszínen ez év folyamán nagyobb számban beérkezett községi- s közbirtokos erdők rendszeres üzemtervei és ezen alkalommal lehetőleg az ezen községek határában levő egyéb erdők állapata is.

Az erdő törvénynek az erdők fentartásáról szóló rendelkezéseinek a magán erdő birtokokos által történt mikénti betartása azonban — mivel erre a tülhalmozott teendők miatt idő nem jutott — csak alkalmas és oly esetekben volt ellenőrizhető, midőn egyéb nem mellőzhető külső beutazások alkalmával ez — nagyobb idővesztés nélkül — eszközölhető volt.

Ezek előre becsátása után bátorodom ezen vármegye erdősegeinek állapotára vonatkozó tapasztalataimat a következőkben előadni:

1. Alapítványi, hitbizományi, egyházi személyek és testületek erdősegei üzemtervek alapján nagyobb részt törvényes minőséggel bíró egyének által kezeltek, ezen üzemtervektől önkényeszerű eltérések nem igen tapasztaltattak.

2. A közös erdőtiszt tartására csatlakozott birtokok erdeiben már mult évi jelentésemben említett ja-

vulás és haladás főleg az erdősítés terén ez év folyamán még szembetűnőbb és csakis azon vidéken, hol a beerdősítéshez szükséges anyag előteremthető nem volt, mint a balaton melléki mészköves oldalokon, hol azok beerdősítésére alkalmas fekete fenyőesemetek a kellő mennyiségben rendelkezésre nem állottak, mutatkozik e terén hátramaradás. A magas helyen jóváhagyott rendszeres, úgy ideiglenes üzemtervek alapján a járási erdőgondnok által kijelölt használatok — kevés esetet kivéve — betartottak.

Ezek állapata tehát a vármegye területének mintegy $\frac{1}{10}$ -én, vagyis ott, hol a talajviszonyok kedvezőbbek, teljesen kielégítőnek jelezhető; a terület többi részén — mely a balaton-mellék említett mészköves oldalait foglalja magában, némi javulás szintén észlelhető ugyan, szembe öltöb eredmény azonban csak hosszabb idő múlva, akkor lesz elérhető, ha ezen területnek megfelelő esemetek a kellő mennyiségben rendelkezésre fognak állani s a tervezett védkerületek alkalmas egyénekkel betöltve leendnek.

3. A magán kézen levő erdőkben, nevezetesen a nagyobb birtokoknál az erdőterv általános részében foglalt rendelkezések betartottak és ezen erdők ápolására és fentartására a kellő gond is fordítottak.

A kisebb birtokokos és volt urbéreszek felosztott erdeiben, mivel ezek tisztán a mezőgazdaság érdekében aknázattak ki és ezen birtokokosok szakértő erdőtisztet és eddőt nem alkalmaznak, de még azok tanácsát sem veszik igénybe — előre haladás nem igen tapasztaltott.

Idé vonatkozólag szükségesnek tartom még felemlíteni, hogy ezen erdőkben folytatott kezelésnek, nevezetesen a törvény 5. §-ában az újra erdősítésre vonatkozó azon rendelkezésnek ellenőrzése, mely szerint a kihasznált területek legkésőbb hat év alatt újra beerdősítendők, rendkívül nehéz és a gyakorlatban sikerrel alig eszközölhető.

A községi előjárók a törvény ezen rendelkezésének betartását nem kísérik figyelemmel és a tudomásukra jutott szabálytalanságokat nem is jelentik be az illetékes hatóságoknak, az ellenőrzés tehát teljesen az erdőfelügyelőség közegeire hárul s minthogy ezek nem rendelkeznek annyi idővel, hogy a szóban levő erdőt gyakorlatban beutazhatják, javulása mostani körülmények között nem is igen remélhető.

Az erdőterv sikeresebb végrehajtása érdekében tett általános jellegű javaslataim közül a következőket említhetem fel:

1. Az 1888. évről szóló jelentésemben kifejtett okokból a községi közbirtokos erdők birtokosai által alkalmazott erdőterv állandósítása érdekében tett javaslatom elfogadtatván, az illető birtokokhoz felhívás intézettel, melynek alapján remélhető, hogy rövid idő múlva ezen kérdés is kedvező megoldást nyer s jövőben képzettebb erdőterv mellett nemcsak az erdővédelem leendő sikeresebben gyakorolható, hanem egyéb kezelési teendők, főleg pedig az erdősítés terén is kedvezőbb eredmények lesznek elérhetőek.

2. Hogy ezen megyében levő nagy számú véderdők magántulajdonosainak mód nyujtassék erdejük berendezésére és a rendszeres gazdasági üzemterv szerint való kezelésre, javaslatom alapján felhívattak az illető tulajdonosok, miszerint hasonló feltételek mellett, mint ez a községiéknél és volt urbéreséknél tényleg már gyakorlatban van, véderdejük berendezését és kezelését a járási erdőtisztekre bízzák.

Minthogy az állam kezelésbe átvett erdők törvényszerű tartamosságainak biztosítása és az erdőterv egyéb rendelkezésének sikeresebb végrehajtása érdekében szükséges intézkedések részint már megtették, részint ez évben tett javaslatom alapján kivételül folyamatosan van, ezen alkalommal csupán a magán birtokokos tulajdonát képező és az erdők nyilvántartásáról vezetett törzskönyvben feltétlen erdőterv minősített erdőkre vonatkozó törvényes intézkedések sikeresebb

végrehajtása érdekében teszem meg alázatos javaslatomat a következőkben:

Az erdőterv 4-ik §-a értelmében a feltétlen erdő talajon álló erdők, mint ilyenek, feltétlenül fentartandók s minthogy ugyanezen törvény 5. §-ában foglalt rendelkezéseket említett cél elérésére elégségeseknek nem tartom, főként azon okból, mert annak megállapítása, hogy a be nem erdősített vágástér mely évben használtatott ki, mivel a szükséges felvilágosítást a birtokos épen nem, a községi előjáróság pedig, mert nem emlékszik vissza, úgy más okból a legtrikább esetben adja meg, csak megközelítő pontossággal eszközölhető, minek folytán a tényálladék hitelesen beigazolható nem lévén, azon enyvedüli kényszereszköz, melyet a vonatkozó birtokos ellen alkalmazni lehetne t. i. az eljárás megindítása szintén csak kivételes esetekben vezetett célhoz; továbbá mert teljes lehetetlen a kisebb, egy néhány holdra terjedő, de az egész erdőfelügyelőségi kerületben sok ezerre menő erdők birtokosait kellőképpen ellenőrizni és ezen erdők fentartása érdekében szükséges intézkedések végrehajtását figyelemmel kísérni, az erdőterv oly irányú módosítását tartom kívánatosnak, hogy annak alapján a kitűzött cél: ezen erdők fentartása — elérhető legyen; e végből kívánatos volna ezen erdőknel is a használati módot olyképpen megállapítani, mint ez a 2-ik szakaszban említett véderdőkre nézve a törvényben körülírva van és az üzemterv szerinti kezelési biztosítása céljából a törvény 21. és 22. §-ában foglalt rendelkezéseket a 2-ik és 4. §-ban körülírt erdőkre is kiterjeszteni.

Keszthely, 1890. július 2-án.

(Perenospora permetező készülékek nemzetközi versenye. záróünnepélyek, mulatságok, fáklyás-zene, a Reichl család gyászja, aratás.)

A jó bortermő szőlőinket fenyegető perenospora egy napra világ közepévé tette városunkat azon alkalomból, hogy az országos gazdasági egyesület a keszthelyi m. kir. gazdasági tanintézet csereszegi szőlőjében perenospora permetező készülékek számára nemzetközi versenyt rendezett. E verseny Deinger Imre gazd. int. igazgató vezetése mellett június hó 28-án tartott meg.

A versenyen résztvevők tekintélyes száma már előző nap érkezett. 24 bel- és külföldi gyáros jelent meg ugyanannyi darab és féle permetező készülékkel. Budapestről itt volt: Szávost Alfonz két készülékkel, melyek Benes József gyárából kerültek ki, Clayton és Shuttleworth, Verseckről Neukomm Bálint és fia, Horvátországból Körösről Hiersch Jakab, Kis-Komáromból: Kozlowszky Ede, Ville-Franche Rhône-ból V. Vermorel, Péttauból Allwayler-féle permetező, melyet Pethő Vilmos keszthelyi kereskedő képviselt, Radkersburgból Dialer János, Meránból M. Leintödner, Bécsből Nechville, Triestből Hallier testvérek, Tommasi Caresani, Bécsből Windberger János, Murekből Reitter János. Beausurtból Japy Fréeres et Cie stb. stb. helyről.

Szombaton reggel nemzeti zászló jelzé, hogy a gazdasági intézet épülete elől történik az indulás, honnan hosszú kocsisor vonult ki vendégekkel, a versenyen résztvevőkkel Csereszegre.

A bíráló bizottság 4 csoportra oszlott. A első csoport elnöke: Deinger Imre igazgató volt, a II.-é Háczy Kálmán gazd. egy. elnök, III. csoporté dr. Horváth Géza, az orsz. rovarügyi állomás főnöke, a IV. csoport a műszaki osztályt képviselte, ennek elnöke Nagy Dezső, műegyetemi tanár volt.

A verseny befejeztével a bíráló bizottság ítélete, melyet gr. Széchenyi Imre, az össz-jury elnöke, hirdett ki, a következő volt:

Az első államdíjat, 15 drb. cs. és kir. aranyat L'„clair“ Vernoel francia gyármányu permetezője, a más adik állami díjat, 10 darab aranyat Pethő V. keszthelyi nagykereskedő által bemutatott Allwayler-féle permetező, a harmadik állami díjat, 5 drb. aranyat Neukomm Bálint és fia által bemutatott Versecken készült magyar gyármányu permetező készülék érdemelte ki.

— „Igaz! most már emlékszem! Apjának a legszébb gyapotszerje-ültetvényei és bámulandó tulkai vannak Virginiában. Nemde?“ gonyolódott Blanca.

Az öreg báróné erre nem telet, csak neheztelőleg ingatta tisztes ősz fejét.

— „Elvárom“ szölt ezután — „hogy tőled telhető szíveséggel fogadd jó nővérem egyetlen gyermekét, a ki haldokló anyjának adott ígértét váltja be, midőn erre az utra vállalkozott, hogy minket meglátogasson. Egy levelet hoz boldogult nővéremtől, melyet utolsó napjaiban írt számomra és azon meghagyással hagyott hátra, hogy fia ezt 26 esztendő korában sajátkezűleg nyujtsa át nekem. Halála óta 10 esztendő múlt el. A gyermekből ifjú lett s szent fogadásának eleget teendő, utra kelt, hogy a drága ereklyét rendeltetése helyére juttassa.“

— „Oh!“ kiált fel Blanca gonyorosan. „Hisz ez akkor igen romantikus színezetű látogatásnak ígérkezik. Ne felejtsem el lehivatni, ha az átadási jelenet bekövetkezik. Szerencsétlen lennék, ha ez ünnepélyes pillanatban jelen nem lehetnék!“

— „De bátha épen akkor is ily érdekes tanulmányokba leszesz elmerülve, mint az imént, midőn beléptem“ mond visszaadva a gúnyt Berkyné.

— „Nem tesz semmit“ válaszolt Blanca haragra készen. „Hiszen, csak gyermekjárték az egész. Azért pontosan itt leszek! Valami fölséges látvány lehet master „Lederstrumpf“ kegyelmes küldetése teljesítésénél. A világról el nem mulasztanám. — Apropos — anyáscskám! Száríttasson gyorsan néhány mázsa bivalyhúst, amerikai rokonomnak ez szokott reggelije lenni. Aztán töltse meg flaconját friss kölni vízzel, mert szag-idegeit próbára teszi a bivalybőr-saruk erős szaga.“

— „Blanca!“ kiált fel Berkyné ingerülten s felemelkedett a fauteuillról, melyen eddig helyet foglalt. „Most már elég leszes a gúnyból, melylyel nekem okozasz érzékeny fájdalmat. A mit magadnak nem akarsz, azt

ne tedd másnak. — Eredj! te csunya leány!“ s ezzel menni készült.

— „Anyáscskám! imárott jó anyám! Ne haragudjék!“ kéri Blanca leghízelgőbb hangon, távozó anyjához szaladva. „Még bántottam? Oh! úgy-e nem haragszik, — megbocsát és nem távozik?“ Aztán tréfiás taglejtésekkel csókokat hányva a levegőbe, kérdezi: „Ha ezeket mind az én drágalátos unokatestvéremnek küldöm szíves fogadtatási zálogul, — még akkor is kélhetetlen marad az én duzzogó, haragos jó mamám!“

De erre mégis sarkon fordult az édes anya s ujjával fenyegetőzve, homlokon csókolta szeretett kedvencét: „Menj! te csunya kis boszorkány! mennyire meg tudsz haragítani! Ha megígéred, hogy ezután nem teszed azt többé, — itt maradok s elbeszélésem nekéd Julia nővérem élettörténetét.“

— „Ezt szívesen megígérem! Oh! kérem beszélje el csak; mindjárt behozatom a theánkat. Így még kedélyesebb fog lenni.“

— A csöngetésre belépő inas theáskészletet hozott és meggyújtotta a lámpákat. — Blanca hintaszékébe kényelmesen elhelyezkedett; szemközt pedig a báróné foglalt helyet, ki is megkezdte az ígért elbeszélést.

— „A 49-es évek vége felé apánk — gróf Réthy is, — mint a jó honfai leg többje, politikai beavatkozások miatt, kénytelen volt az édes hazát elhagyni s külföldre vándorolni. — A szabadságharc izgalmai alatt beteges jó anyánk is elhagyott, mint hogyha sietett volna az édes hazai földre lepihenni, mielőtt idegen országba kellett volna mennie. Julia nővérem és én követtük atyánkat a számkivetésbe, nehéz szívvel válva meg az anyai szent sir — és előleink ősi sáfárszékétől. Szegény nővérem elment, hogy többet soha vissza ne térjen. Fatal jó férjét, — gróf Korinskyt, — ki Aradon volt elfogva, — a viszontlátás reményében hagyta el, mert ez maga óhajtott legforróbban ifjú nejét biztonságban tudni addig is, míg, a mint erősen hitte, —

onnét kiszabadulhat. Amde, a kasamaták halált lehelő levegője megtörte az erős férfiú egészségét és egy ősi reggelen őrei halva találták a nedves földön elterülve.

A gyászvirginia-állam területén ért utól bennünket, letelepedésünk első napjaiban. Juliát e hír testileg-lelkileg elszibbasztotta. Reménytől dagadó keblét úgy érte ez, mint a viillamesapás! Félünk, hogy megőrül!

— Magyarországon a viszonyok nem változtak: — hazatérésről szó sem lehetett. A magunkkal hozott csekély vagyonnak már végére jártunk s mint annyi más nagy család ivadékait, minket is a nyomor fenyegetett. Édes apánk, a jólétben megöregedett gróf, — a csatában megdzett katona, — a parancsoláshoz szokott főúr, erőtlén karokkal, megtörtént tántorodott vissza az élet harcmezéjén megkezdett küzdelemben. Nővérem éreléketlenségében olyan lett, mint a kormányától megfosztott, ide-oda hanyatott hajó s én kiskorú, gyámoltalan voltam még az életfenntartás súlyos feladatára. Minden oldalról fenyegetően vonultak össze fejünk felett a vészthozó fellegok.

E zsbibasztó anyagi viszonyok között, a végveszély ezen kínos pillanataiban Isten mentő angyala jelent meg azon nemesen érző, fenkölt lelkű férfiú alakjában, ki végtelen gyöngéd tapintatossága s kitűnő önzetlensége által tette nekünk lehetővé önmegalázás nélkül a jótétemények elfogadását. Öszinte részvéte és érdeklődése, melylyel a magyarországi politikai menekültek iránt viseltetett, hozott bennünket közelebbi ismeretségbe s összeköttetésbe vele. — Egy szép napon azzal lepet meg bennünket apánk, hogy a városi életet, melytől Julia irtózott, nem sokára falusi magánnyal cserélhetjük fel s ismét szabadabban lélegezhetünk azon anyagi nyomortól fölmentve, mely lidéreként nehezült mindnyájunk szívére.

(Folyt. köv.)



**ORSZÁGOS
SZÉCHÉNYI KÖNYVTÁR**

✦
**BIBLIOTHÈQUE
NATIONALE SZÉCHÉNYI**

✦
**НАЦИОНАЛЬНАЯ
БИБЛИОТЕКА ИМ. СЕЧЕНИ**

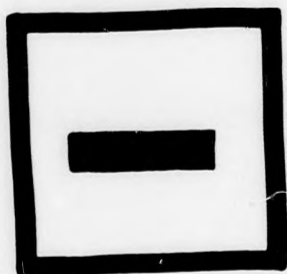
Az eredeti nehezen olvasható, a nyomás elmosódott, a hátoldal nyomása átüt, az oldal restaurálva.



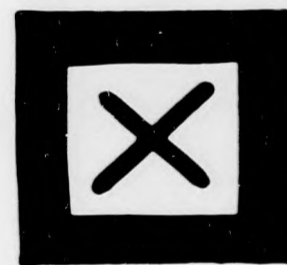
Az eredeti hiányos. /Részletes felsorolás a tekercs elején-végén található./



Az eredeti sérülése miatt a szöveg hiányos.



A hiányzó részek más könyvtár állományából vannak pótolva. /Részletes felsorolás a tekercs elején-végén./



Az eredetin tinta vagy ceruza aláhuzások, bejegyzések, tintafoltok találhatóak.



A tekercsben található hibás részek, esetleges hiányok pótlása.



Az eredeti színes



A befényképezett jelek a kötet felső részén, illetve a nyitás szerinti jobb- vagy baloldalon találhatóak.

AZ ESETLEGES PÓTLÁSOK A MŰ, A TEKERCS, ILLETVE AZ ÉVFOLYAM VÉGÉN TALÁLHATÓAK.

Készült:

1973

Május

FÉNYKÉPEZTE

MAZULÁNE

FM/3

921

1890

27

ZALAMEGYE

1890. (9.évf.).

jan. 5-dec. 28.

1-52.szám.

Teljes.